

Et trist farvel til FD831 ...Godset

Tidligt om morgenen den 21. april ringede telefonen. Det var havnemesteren fra Egå Marina, Lars. Han oplyste, at der havde været brand på havnen i løbet af natten samt "at et antal både var gået til". Og så kom det: Din er én af dem. Du må hellere komme herud.

Jeg fik hurtigt startet bilen og kom ud i havnen og beså skaderne. Fem både på rad havde haft besøg af flammer og brandvæsnet. Der blev fotograferet alt imens skum og

vand flød ud af bådene. Jeg havde ellers regnet med, at båden stod godt. På et af havnens ny stålstativer, dækket over med Folkebådcentralens autoriserede presenning, der kræver ”lægte på fender i stævn, tæpper over samlinger og endelig agter endnu en lægte, der stikkes ind i rorhovedet agter”. Den skræddersyede presenning i PVC-belagt polyester med lynlås ved cockpitet var naturligvis lagt over forsynet med stopper, der var fastgjort til stilladset. Presenning og overbygning var nu borte. Tilbage stod et skrog uden nogen form for overbygning. Kahyt, træværk, dørk og det lille køkken med skuffer og den ekstra kikkerthylde var borte ligesom skødebroen var forsvundet. I stedet kunne man skue ned i et ”skumbad”, leveret af brandvæsenet. Enkelte rester af presenningen blafrede i vinden. Det sidste er måske en afgørende detalje, for måske har den påsatte brand på motorbåden fået fat i presenningen på Folkebåden. Den er brændt igennem og rester herfra faldet ned i bunden af båden, hvor træværk og dørk er antændt og givet nyt liv til branden...

Branden var set af en bådejer, der havde overnattet i sin båd. Ud på morgenstunden skulle han et nødvendigt ærende på toilettet, men havde så set røg og havde alarmeret brandvæsenet. Trist så det ud.

Til højre for Folkebåden lå en motorbåd helt udbrændt. På den anden side en H-båd, hvor glasfiberribordet havde taget slemt skade og det lille tidligere elegante glasfibervindue hang smeltet ned. På den anden side denne lå endnu en motorbåd og siden endnu en, der igen var kommet slemt til skade. Politiet blev tilkaldt og mente at kunne konstatere, at der var tændt ild fra begge side af de beskadigede både, og naturligvis havde undertegnede indsendt en anmeldelse til Østjyllands Politi.

Det var et trist syn, et meget trist syn ikke mindst i lyset af, at fødselsattesten snart fortæller at ejeren af Fd831 nærmer sig de 75. Han havde haft båden i 28 år og i de mange år havde sejlbåden været et naturligt midtpunkt for familien.

Forsikringsselskabet blev kontaktet, men kunne kun erklære Folkebåden for totalskadet.

En sådan opringning og formiddag åbner for mange spørgsmål. Hvad nu? Hvordan bliver den fjernet og hvad med de dele af båden, der naturligt var bragt hjem på loftet til vinteropbevaring: Hynder, sejl, motor mm..

Forsikringsselskabet handlede yderst professionelt. Båden var forsikret og den aftalte sum blev hurtigt udbetalt. Her tog man sig også af bortskaffelse af det brændte skrog. Så var den problemstilling ude af verden.

En bekendt foreslog, at jeg tog kontakt til Sejlklubben i Aarhus. Her hører et større antal Folkebåde til. De overtog tre stel sejl, mast og hynder til en symbolsk pris. For undertegnede var det et spørgsmål om at få ryddet op samt sikre, at nogen kunne få fornøjelse af de velholdte dele.

Masten blev afhentet sidst på sommeren. Dommerbåden fra Aarhus sejlede ud til Egå, hvor vi lagde masten på plads på dækket – og på den lidt sørgmuntre måde forlod den mast, der var bygget i 1982 og altid havde haft hjem her, Egaa. Sagen var den, at båden

oprindelig var købt af en genbo via en annonce i Politiken. Genboen, en tandlæge, havde købt båden fra ny i Kerteminde, men efter 10 år var børnene "fløjet fra reden" og interessen for båden forsvundet. "Mia" blev nu i stedet til .."Godset". En forkortelse for Arvegodset med stadig med sejlmærket FD831.

Sagen blev omtalt i pressen med en god billeddækning i Aarhus Stiftstidende og Jyllands-Posten, men en ansvarlig for brandstiftelsen blev ikke fundet. Interessen fra politiets side var ellers stor, da man nogle måneder tidligere havde fået en anmeldelse på en næsten tilsvarende brandstiftelse fra havnen i Kaløvig. Også her var det både på land, der havde været genstand for brandstiftelse.

Sagen rejser naturligvis nogle principielle spørgsmål:

- Skal vintepbevaring af motorbåde og sejlbåde adskilles
- Skal der stilles afstandskrav mellem bådene ved vintropbevaring
- Skal der stilles krav til materialet i presenninger
- Skal der stilles krav til opsyn

I udlandet møder man ofte meget triste indhegnede lystbådehavne. I Egaa har man en åben havn, der også giver rig lejlighed for ikke-sejlere til at nyde det smukke areal, drikke kaffe i restauranterne eller købe ind i marinabutikken.

I Egaa Marina synes oplevelsen at have medført, at der overalt indføres kameraovervågning samt at vinterpladserne er blevet gjort større og mere overskuelige, idet tidligere opdelinger af arealerne med læbeplantninger er fjernet. Det betyder på den anden side, at en naturlig læ er opgivet. Den var ikke mindst værdsat om foråret i forbindelse med klargøring af bådene.

Tilbage på haven i Egaa er kun en liggeplads, der nu efter moden overvejelse må afhændes.

Henrik Fode